

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

91. De B. Euermaro Frisio S. Willibrordi Spirituali faetu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

DISSERTATIO LXXXI.

De B. Euermaro Frisio S. Willibrordi
 Spirituali fætu.

Fas non sit silentio præterire B. Euermarū Martyrem S. Willibrordi præclarum fætum. Is nobilis viguit Friso regente Pipino filio B. Beggæ & S. Willibrordo per Frisiām prædicante, cuius salutaribus concionibus & monitis è gentilium tenebris in Christianam lucem esse traductum, omnino est credendum. Inter cetera pietatis opera summæ curæ habuit ad Sanctorum loca peregrinationes instituere. Ea pietate animatus è longinquâ patriâ per tædiosa itinera & vasta montium iuga in Galliciam ad Reliquias S. Iacobi Apostoli Compostellæ honoratas concedit. vbi per aliquot dies Sanctum venerans supplex diuersa deuotionis officia explet Christiano de more. In reditu sibi similis varia Sanctorum loca inuisit. Intelligit Traiecti ad Mosam in summa veneratione haberi Lipsana S. Seruatiij Tungorum quondam Episcopi eaque miraculis fulgere: succrescit statim animus eo contendere & vt perueniat, diuerit ad quemdam Hacconem in silua Harsclapia cum septem suis comitibus nihil sinistri suspicatus. Tyrannus erat Hacco Christiano nomini perquam infensus, qui inuidus impensi & impendendi honoris viro Dei Seruatio Euermarique virtutum decora non ferens, instigante dia-bolo eum cum socijs crudelissime interimit. Corpus ibidem

dem humo opertum verosimiliter à Christianis id loci hābitantibus, cum à Tyranno qui mallet Christianorum corpora auibus ferisque discerpenda relinquere, id factum non sit valde credibile. Iacuit sepulchro absconditum honoris expers per duo & amplius sæcula usque dum virtuosus quidam Presbyter in Ecclesia S. Martini orationi intentus tertio per Angelum admonetur ut Episcopum adiret intimaretque Deum velle sacrum corpus ē tenebroso loco in apertum produci & publico cultu honorari. Gerebat tum Pontificiam dignitatem Ecclesiae Leodiensis Heraclius vita doctrinaque insignis Episcopus 45. qui accepto nuntio latus properè eò aduolat, in oratione se prosternit & ecce reiecta humo denudato corpore fragrantissimus odor exhalabat æternæ receptæ gloriæ testis. Inde pergrato odore perfusus Heraclius palam exultat: gratulatio & acclamatio fit omnium adstantium: erigitur corpus & in loco qui Ruthen dicitur haud procul Tungris festivo plausu decenter collocatur à populo deinceps adorandum; & hanc eleuationem tot subsecuta sunt miracula, quod descripta ingens volumen efficerent, inquit Molanus in Natalibus SS. I. Maij. numeraturque inter præclara gesta Heraclij Antistitis Leodini. Perseuerat eius cultus etiamnum in Ecclesia Ruthensi Collegiata & vicinis Tungris. Annuatim Sacra Lipsana ab Ecclesia Ruthensi in Tungensem solemnipompa & crebro vicinorum concursu inferuntur & reducuntur non ad parvam Frisiorum gloriam, qui ipsum Tungensibus peperrunt. Dolendum sociorum patriam nominaque memorie non esse consignata. Patria Frisios Euermari conterraneos fuisse ex societate posset coniisci & credendum eos cum ipso semper gloria frui quamvis apud mortales in obsecro delitescant. Annum Martyrij silent historiæ. Cum vero

320 DE PRIMIS VETERIS FRISIÆ APOSTOLIS
verò , teste Molano in Indiculo Sanctorum , Martyrium
subierint sub Pipino filio Begge , consequitur cælos petijs.
Se ante annum 715.

D I S S E R T A T I O L X X X X I I .

Quidnam egerit Pipinus post necem S.
Lamberti & refutatur Vulgata opinio
ex Marcellino desumpta.

SImul ac auditum fuerat Pipino Hubertum Infulis
decoratum Traie&um appulisse , non mora,splen-
dido cinctus comitatu eò properat , Cognato suo
de recenti dignitate gratulaturus & Episcopum
splendidis officijs demeriturus. Ast S. Antistes
memor moniti quod Dominus dedit Episcopo Ecclesiæ
Sardis : esto vigilans & confirma cetera quæ moriturae-
rant , Pipinum licet in se officiosum , fēdis adulterij vn-
dis etiamnum innatantem hortari ad pænitentiam , in-
stigare , arguere , increpare ; negare sibi quidquam cum
illo aut esse aut fore commune , priusquam ad mentem
redeat,minari se ei Ecclesiæ communione interdicturum
nisi resipiscat , idque palam orbi facturum. Mouetur his-
ce non parum Pipinus , sed non permouetur. tandem ta-
men non desistente Huberto , suo Pastori obedit , ut post-
modum dicetur.

Interim hīc conueniendi sunt qui ducti relatione Mar-
cellini , qua cap 25. enarrat Plectrudem per Swibertum &
Agilolphum Episcopos rogasſe Pipinum moribundum , ne
filios suos legitimos , Drogonem & Grimoaldum exha-
redaret , & nihilominus Pipinus moriens ijs præteritis ,
Carolum Martellum illegitimum hæredem inscriperit ,
colligunt